

Τι να ξέρουμε για τον αγώνα κατά των λογισμών

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Να βάζουμε ερωτηματικά στους λογισμούς υπόνοιες»

- Γέροντα, τι βοηθάει να διώχνω τους λογισμούς υπόνοιες;
- Όλα είναι πάντα έτσι, όπως τα βλέπεις; Να βάζεις πάντα ένα ερωτηματικό σε κάθε λογισμό σου, μια που όλα τα βλέπεις συνήθως αριστερά, καθώς επίσης και από κανέναν καλό λογισμό για τους άλλους, για να μην αμαρτάνεις με τις κρίσεις σου.

Αν βάζεις δύο ερωτηματικά, είναι πιο καλά. Αν βάζεις τρία, είναι ακόμη καλύτερα. Έτσι κι εσύ ειρηνεύεις και ωφελείς, άλλα και τον άλλον ωφελείς. Αλλιώς, με τον αριστερό λογισμό νευριάζεις, ταράζεις και στενοχωριέσαι, οπότε βλάπτεις πνευματικά.

Όταν αντιμετωπίζεις ο,τι βλέπεις με καλούς λογισμούς, μετά από λίγο καιρό θα δεις ότι όλα ήταν πράγματι έτσι, όπως τα είδες με καλούς λογισμούς. Θα σου πω ένα περιστατικό, για να δεις τι κάνει ο αριστερός λογισμός.

Μια μέρα ήρθε στο Καλύβι ένας μοναχός και μου λέει: «Ο Γέρο-Χαράλαμπος είναι μάγος· έκανε μαγικά». «Τι λες, μωρέ χαμένε; Δεν ντρέπεσαι;», του λέω. «Ναι, μου λέει, τον είδα μια νύχτα με φεγγάρι που έκανε «μ, μ, μμμ...» και έχυne με μία νταμιτζάνα κάτι μέσα στα κλαδιά».

Πάω μία μέρα και βρίσκω τον Γέρο-Χαράλαμπο. «Τι γίνεται, Γέρο-Χαράλαμπε; του λέω. Πως τα περνάς; Τι κάνεις; Κάποιος σε είδε που έρριχνες εκεί μέσα στα βάτα κάτι με μία νταμιτζάνα και έκανες «μ, μ, μμμ...»».

«Ήταν κάτι κρίνα μέσα στα ρουμάνια, μου λέει, και πήγα να τα ποτίσω. Έλεγα «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!» -και έρριχνα λίγο νερό στο ένα κρίνο• «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!» και έρριχνα λίγο νερό στο άλλο... Γέμιζα πάλι την νταμιτζάνα, ξαναέρριχνα».

Βλέπεις; Και ο άλλος τον πέρασε για μάγο! Βλέπω, μερικοί κοσμικοί τι καλούς λογισμούς που έχουν! Ενώ άλλοι, οι καημένοι, πόσο βασανίζονται με πράγματα που ούτε καν υπάρχουν, άλλα ούτε και ο πειρασμός θα μπορούσε να τα σκεφθή! Μια φορά, όταν έβρεξε μετά από μεγάλη ανομβρία, ένιωσα τέτοια ευγνωμοσύνη στον Θεό, που καθόμουν μέσα στο Καλύβι και έλεγα συνέχεια: «Σ' ευχαριστώ εκατομμύρια-δισεκατομμύρια φορές, Θεέ μου».

Έξω, χωρίς να το ξέρω, ήταν ένας κοσμικός και με άκουσε. Όταν με είδε μετά, μου είπε: «Πάτερ, σκανδαλίσθηκα. Άκουσα να λες «εκατομμύρια-δισεκατομμύρια» και είπα «τι είναι αυτά που λέει ο πατήρ Παΐσιος;»». Τι να του έλεγα; Εγώ εννοούσα ευχαριστίες στον Θεό για την βροχή, και αυτός νόμιζε ότι μετρούσα χρήματα. Και αν ήταν κανένας άλλος, θα μπορούσε να έρθη να με ληστέψη το βράδυ, να μου δώσει και ένα γερό ξύλο, και τελικά δεν θα έβρισκε τίποτε.

Μια άλλη φορά είχε έρθει κάποιος που είχε άρρωστο παιδί. Τον πήρα να τον δω μέσα στο εκκλησάκι. Όταν άκουσα το πρόβλημά του, του είπα, για να τον βοηθήσω: «Κάτι πρέπει να κάνης κι εσύ, για να βοηθηθή το παιδί σου. Μετάνοιες δεν κάνεις, νηστεία δεν κάνεις, χρήματα δεν έχεις, για να κάνης ελεημοσύνες, πες στον Θεό: «Θεέ μου, δεν έχω κανένα καλό να θυσιάσω για την υγεία του παιδιού μου, θα προσπαθήσω τουλάχιστον να κόψω το τσιγάρο»».

Ο καημένος συγκινήθηκε και μου υποσχέθηκε πως θα το κάνη. Πήγα να του ανοίξω την πόρτα, για να φύγη, και εκείνος άφησε το τσακμάκι και τα τσιγάρα μέσα στο εκκλησάκι, κάτω από την εικόνα του Χριστού. Εγώ δεν το πρόσεξα. Μετά από αυτόν μπήκε ένας νεαρός στο εκκλησάκι, κάτι ήθελε να μου πη, και ύστερα βγήκε έξω και κάπνιζε.

Του λέω: «Παλληκάρι, δεν κάνει να καπνίζης εδώ. Πήγαινε λίγο πιο πέρα». «Μέσα στην εκκλησία επιτρέπεται να καπνίζης;», μου λέει. Αυτός είχε δει το πακέτο με το τσακμάκι που είχε αφήσει ο πατέρας του άρρωστου παιδιού και έβαλε λογισμό ότι

καπνίζω. Τον άφησα να φύγη με τον λογισμό του. Καλά, και αν κάπνιζα, και μέσα στην εκκλησία θα κάπνιζα; Βλέπετε τι είναι ο λογισμός;

- Γέροντα, η υπόνοια, η καχυποψία, πόση ζημιά μπορεί να κάνει στην ψυχή;

- Ανάλογα με την υπόνοια είναι και η ζημιά. Η καχυποψία φέρνει καχεξία.

- Πως θεραπεύεται;

- Με καλούς λογισμούς.

- Γέροντα, αν δη ο άνθρωπος ότι πέφτει έξω μια φορά, αυτό δεν τον βοηθάει;

- Αν πέση μια φορά έξω, τέλος πάντων· αν πέση όμως δυό φορές, θα σακατευθή. Θέλει προσοχή, γιατί και ένα τοις χιλίοις να μην είναι τα πράγματα έτσι όπως τα σκεφθήκαμε, κολαζόμαστε.

Όταν ήμουν στο Κοινόβιο, μια φορά την Μεγάλη Σαρακοστή ένα γεροντάκι, ο Γέρο-Δωρόθεος, τηγάνιζε κολοκυθάκια. Τον είδε ένας αδελφός την ώρα που τα έβαζε στο τηγάνι και έρχεται και μου λέει: «Να δης, ο Γέρο-Δωρόθεος τηγανίζει κάτι μπαρμπούνια τόσο μεγάλα!». «Μα, του λέω, ο Γέρο-Δωρόθεος, Μεγάλη Σαρακοστή, δεν είναι δυνατόν να τηγανίζη μπαρμπούνια». «Ναι, μου λέει, τα είδα με τα μάτια μου, κάτι μπαρμπούνια τόσα!».

Ο Γέρο- Δωρόθεος είχε έρθει δεκαπέντε χρόνων στο Άγιον Όρος και ήταν σαν μάνα. Αν έβλεπε κανένα καλογέρι λίγο φιλάσθενο, «έλα εδώ, του έλεγε, έχω ένα μυστικό να σου πω», και του έδινε λίγο ταχίни με κοπανισμένα καρύδια η κάτι άλλο. Και τα γεροντάκια τα οικονομούσε ανάλογα. Πάω μετά στον Γέρο-Δωρόθεο και τι να δω; Κολοκυθάκια τηγάνιζε για το νοσοκομείο!

- Και αν, Γέροντα, ένας λογισμός υπόνοιας για κάποιον βγη αληθινός;

- Και αν μια φορά βγη αληθινός ένας τέτοιος λογισμός, σημαίνει ότι κάθε φορά θα είναι αληθινοί τέτοιοι λογισμοί; Ύστερα που ξέρεις αν ο Θεός επέτρεψε να βγη αληθινός εκείνος ο λογισμός, για να δώση πνευματικές εξετάσεις ο άλλος στην ταπείνωση; Βέβαια χρειάζεται να προσέχη κανείς να μη δίνη και ο ίδιος αφορμές, ώστε ο άλλος να βγάξη λανθασμένα συμπεράσματα. Για να βάλη λ.χ. κάποιος έναν αριστερό λογισμό για σένα, μπορεί ο ίδιος να έχη εμπάθεια, άλλα κι εσύ μπορεί να έδωσες αφορμή. Αν, παρόλο που εσύ πρόσεξες, ο άλλος σκεφθή κάτι εις βάρος σου, τότε να δοξάσης τον Θεό και να ευχηθής για εκείνον.

«Συζήτηση με τους λογισμούς»

- Γέροντα, όταν έρχεται ένας λογισμός υπερήφανος, υποφέρω.

- Τον κρατάς μέσα σου;

-Ναι.

- Γιατί τον κρατάς; Να του κλεινής την πόρτα. Άμα τον κρατάς μέσα σου, ζημιιά έχεις. Έρχεται ο λογισμός σαν τον κλέφτη, του ανοίγεις την πόρτα, τον βάζεις μέσα, πιάνεις κουβέντα μαζί του, και μετά εκείνος σε κλέβει. Με τον κλέφτη πιάνει κανείς κουβέντα; Όχι μόνον κουβέντα δεν πιάνει, αλλά κλειδώνει την πόρτα, για να μην μπη μέσα.

Μπορεί ακόμη και να μη συζήτησης μαζί του, αλλά γιατί να τον αφήσης να περάση; Ας πούμε ένα παράδειγμα· δεν λέω ότι έχεις τέτοιους λογισμούς, αλλά ας υποθέσουμε ότι σου έρχεται ένας λογισμός ότι μπορούσες να είσαι εσύ Γερόντισσα. Εντάξει, ήρθε ο λογισμός.

Μόλις έρθη, πες στον εαυτό σου: «πολύ καλά· θέλεις να είσαι Γερόντισσα; γίνε πρώτα στον εαυτό σου Γερόντισσα», οπότε αμέσως κόβεις την συζήτηση. Τι, με τον διάβολο θα συζητάμε; Βλέπεις, όταν ο διάβολος πήγε να πειράξη τον Χριστό, Εκείνος του είπε: «Ύπαγε οπίσω μου, σατανά»[1]. Αφού ο Χριστός είπε στον διάβολο: «άντε πήγαινε...», εμείς τι να συζητάμε;

- Γέροντα, είναι κακό να συζητάω έναν αριστερό λογισμό, για να δω από που προέρχεται;

- Το κακό είναι ότι δεν συζητάς με τον λογισμό, όπως νομίζεις, άλλα με το ταγκαλάκι. Περνάς ευχάριστα εκείνη την ώρα, μετά όμως παιδεύεσαι. Να μη συζητάς καθόλου τέτοιους λογισμούς. Να πιάνης την χειροβομβίδα και να την πετάς στον εχθρό, για να τον σκοτώσης. Η χειροβομβίδα έχει την ιδιότητα να μη σκάη αμέσως, αλλά μετά δύο-τρία λεπτά. Έτσι και ο αριστερός λογισμός, αν τον δίωξης αμέσως, δεν μπορεί να σε βλάψη.

Άλλα εσύ μερικές φορές δεν έχεις εγρήγορση, δεν λες την ευχή, και δεν μπορείς να αμυνθής. Έρχεται το τηλεγράφημα του διαβόλου απ' έξω, το παίρνεις, το διαβάζεις, το ξαναδιαβάζεις, το πιστεύεις και το περνάς στο αρχείο. Αυτούς τους φακέλους θα τους παρουσιάση το ταγκαλάκι την ημέρα της Κρίσεως, για να σε κατηγορήση.

- Γέροντα, πότε η προσβολή ενός αριστερού λογισμού είναι πτώση;

- Έρχεται ο λογισμός και τον διώχνεις αμέσως. Αυτό δεν είναι πτώση. Έρχεται και τον συζητάς. Αυτό είναι πτώση. Έρχεται, τον δέχεσαι λίγο και μετά τον διώχνεις. Αυτό είναι μισή πτώση, γιατί και τότε έχεις πάθει ζημιά, επειδή μόλυνε ο διάβολος τον νου σου. Δηλαδή είναι σαν να ήρθε ο διάβολος και του είπες: «Καλημέρα, τι γίνεται; Καλά; Κάθησε να σε κεράσω. Α, ο διάβολος είσαι; Φύγε τώρα». Αφού είδες ότι είναι ο διάβολος, γιατί τον έβαλες μέσα; Τον κέρασες και θα ξανάρθη.

«Συγκατάθεση στον λογισμό»

- Γιατί, Γέροντα, μου περνούν στο μοναστήρι διάφοροι κακοί λογισμοί, ενώ στον κόσμο δεν γινόταν αυτό; Εγώ τους επιτρέπω;

- Όχι, ευλογημένη! Άσ' τους να έρχονται και να φεύγουν. Μήπως τα αεροπλάνα που περνούν πάνω από το μοναστήρι και σου χαλούν την ησυχία σε ρωτούν; Έτσι και αυτοί οι λογισμοί. Μην απελπίζεσαι. Αυτοί οι λογισμοί είναι κανοναρχίσματα του διαβόλου. Είναι σαν τα διαβατάρικα πουλιά που, όταν πετούν στον ουρανό, είναι πολύ όμορφα να τα χαζεύεις. Αν όμως κατεβούν και κάνουν φωλιά στο σπίτι σου, μετά κάνουν πουλάκια, και τα πουλάκια λερώνουν.

- Γιατί όμως, Γέροντα, να μου ερχονται τέτοιοι λογισμοί;

- Αυτήν την δουλειά την κάνει ο πειρασμός. Αλλά υπάρχει μέσα σου και κατακάθι· δεν έγινε ακόμη η κάθαρση. Εφόσον όμως εσύ δεν τους δέχεσαι, δεν έχεις ευθύνη. Άφησε τα σκυλιά να γαυγίζουν. Μην τους ρίχνεις πολλές πέτρες. Γιατί, όσο τους ρίχνεις πέτρες, συνεχίζουν να γαυγίζουν και από τις πολλές πέτρες θα χτίσουν μοναστήρι η σπίτι, ανάλογα..., και ύστερα δύσκολα να το γκρεμίσεις.

- Δηλαδή, Γέροντα, πότε γίνεται συγκατάθεση στους λογισμούς;

- Όταν τους πιπιλίζεις σαν καραμέλα. Να προσπαθήσεις να μην πιπιλίζεις τους λογισμούς αυτούς που είναι απ' έξω ζαχαρωμένοι και μέσα φαρμάκι, και ύστερα απελπίζεσαι. Το να περνούν λογισμοί κακοί από τον άνθρωπο δεν είναι ανησυχητικό, γιατί μόνο στους Αγγέλους και στους τελείους δεν περνούν λογισμοί κακοί.

Ανησυχητικό είναι, όταν ο άνθρωπος ισοπεδώσει ένα κομμάτι της καρδιάς του και δέχεται τα λυκόφτερα – τα ταγκαλάκια. Εάν καμιά φορά συμβή και αυτό, αμέσως εξομολόγηση, καλλιέργεια του αεροδρομίου και φύτεμα καρποφόρων δένδρων, για να γίνη η καρδιά πάλι Παράδεισος.

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr